

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XI. Rosa, cum Christo, Deipara, & S. Catharina Senensi familiariter,
jucundè, assiduè deliciatur, domestica tutelarîs Angeli consuetudine
fruitur, variè luctatur cum dæmone semper victrix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

purgativum vix attigisset; quodque in horrendo illo tenebrarum tormento quasi certaverit cum Deo, tristiúsne ille affligeret, an illa vellet affligi; adeoque non solum ferendo fuerit, sed & quotidie triumphaverit. Sanè apud omnes quotquot Limæ tunc aderant, & aderant multi consummatæ virtutis fama celebres, invaluerat constantissima opinio, Rosam spiritu Dei agere, & agi, & sapientia cœlitus infusa gubernari. Quædam Sanctitatis nomine celebris fœmina, sicubi cum ea concurrisset, flexis humi genibus repugnantem excipiebat, & eodem corporis habitu ad eam litteras dabat, ac ubi Rosa vestigium fixerat, gestiebat os & oculos applicare.

C A P V T X I.

ROSA, cum Christo, Deipara, & S. Catharina Senensi familiariter, jucundè, assiduè deliciatur, domestica tutelaris Angeli consuetudine fruitur, variè luctatur cum dæmone semper victrix.

NON solum post internas animi nubes divini solis manifestus vultus Rosam exhilarabat, sed aliàs quàm sapissimè videndum se præbebat amantissimæ Virgini: dum sacros Rosa libros percurreret, parvus Amor vix digiti statura procerior obambulabat paginas passu

levissimo, & interim sereno, suavique obtutu Sponsæ suæ blandiebatur: dum telas confue- ret, laborantis pulvillo quietissime insidebat, arridebat ridenti, breves protendebat ulnas, velut offerens amplexum; omniq̄ gestu, ac motu protestabatur amorem suum: has verò delicias frequentes Rosæ obtigisse, imò ferè quotidie, argumento est, quòd si ille tardebat, Sponsa querulis vocibus lamentabatur, utq̄ue amor Poësim docet, suas querelas familiari me- tro illigabat. Ex gutturis dolore aliquando laborantem Sponsus invitavit ad ludum, & vi- ctriX Rosa suos mitigari dolores poposcit, & impetravit. Divinus verò collusor jacturam non ferens ludum instauravit, & cum illi pro- sperè alea cessisset, & victoriæ præmium qua- sivit, augeri tolerantiam Rosæ, ideoq̄ue pri- mos illius dolores geminavit. Hoc dum blan- dè, modestèq̄ue narrat Matri, ne illa ob suam ægrimoniam contabescat, visa est aliquamdiu vultu Angelico radiare. Aliàs cum in horten- si cella nocte concubia viribus destituta fo- mento indigeret, sui lateris ambrosiam deli- bandam cordi Virginis Christus obtulit, uti quondam Catharinæ Senensi, cujus proinde Virginis non alumna solum fuit, sed etiam Collactanea. In illustris fœminæ domo post sancta colloquia de more secessit ad orandum, & septennis puella juxta Rosam vidit Puerum JESUM multicolori amictu indutum, & radiis

coruscantem. At in aliis ædibus Isabellæ Mexiæ visus est divinus infans confertis cum illa manibus in porticu obambulans miscere colloquia, hæere in Sponsæ vultu, tanquam rerum omnium oblitus, & quacunq̃ne fixisset pedem, improvise lumine fulgebat pavementum. Quid quod mutui amoris adeo sollicitus erat Sponsus divinus, ut ne florem quidem in consortium venire pateretur. Invenit aliquando Rosa eradicatos flores, quos in horto studiosius alebat, & ob id dolenti Christus occurrit, ac dixit: An non ego flos campi melior quovis Paradisi floreto? Flos es, ac flores amas! Mihi tuos amores indulge. Ego illos eradicavi, ac projeci. An non hæc fidem faciunt visioni fœminæ cujusdam religiosissimæ, cui protestatus est Christus, à se Rosam gestari in penetralibus cordis, seque vicissim in ejus virgineo pectore tranquillissimè habitare. At Cœli Regina quàm frequenti alloquio, aspectuque Rosam dignaretur, vel ex hoc intelligi potest, ut paucis multa complectar, quod cubiculariæ officia illi exhiberet, manè Virginem à somno excitando. Illam à multo tempore destituerat necessarius somnus, cui conciliando moderatores animæ præcepere vespertinum lactucæ, ac soporiferorum seminum usum; sed cum vix hæc inducerent quietem dum instabat hora surgendi, cruciabatur Rosa, quod ad præscriptam horam evigilare non posset. Ergò Deiparam stel-

lana

Iam matutinam vocavit in vota, quæ cum immineret hora surgendi, aderat conspicua, & voce nectarea dormientem compellabat his vocibus: Surge ad orationem, filia, surgenam instat hora. Cùm aliquando Rosæ in lectulo confedisset, sed prægravante somni pondere in cervical esset relapsa, redivit Augustissima excitatrix, niveaque manu pulsavit dormientis latus, Surge, dicens, filiola, ne pigriteris. At illa vice Rosæ abeuntem vidit à tergo Deiparam suspensis vestigiis, cujus aliàs materno vultu solita erat impleri, illam cominus intuita, uti facta est, deque facie ad faciem. Ex quo semel à Christo data illi fuit Magistra Catharina Senensis mutua harum Virginum colloquia, tam amica, ac crebra fuerunt, ut veluti in Moyse vultum post divinum confortium sic ex vultu Catharinæ in Rosæ faciem lumina transiverint, quæ hanc illi per oris lineamenta propemodum assimilarint. Hinc apud omnes Rosæ altera Catharina Senensis dicebatur, præcipuè ab obitu, cum illius facies in feretro videnda omnibus patuit. Cum tutelari Angelo domestica illi necessitudo intercessit, illum legabat ad Sponsum, si fortè hic hora consueta non adfuisset. Nocte quadam in Eremito sua sensit vires ex improvise languere; ideo redivit ad Matrem, quæ instantis deliqui signa notans in filia vultu, jussit ancillæ, adire subito vicinum propolam, & emere libum Indicum, quod Chocolatam vocant. At Rosæ ro-

ga-

gavit Matrem, ut sumptui parceret, affirmans sibi potionem illam non defuturam. Subirata Mater, Ancillam urgebat ad opus. Sed Virgo, mox, inquit, aderit è Quæstoris domo, qui calentem deferet Indorum ambrosiam. Et quis hoc noctis Quæstorem admonuit de imminenti deliquio tuo? addebat Mater. Cum ecce Quæstoris servus vas affert argenteum calenti Chocolata plenum. Attonita parens obedientiæ vinculo filiam adegit, ediceret, unde compererit, affore sibi remedium. At illa subridens, sæpè me, inquit, hujusmodi dignatur officis Angelus Tutelaris, illum misi, qui admoneret Quæstoris uxorem de medela qua indigebam. Solebat Mater ante mediam noctis horam aperire ostium horti, ut inde filia se domum reciperet. At quondam oblita cum esset, Rosa per fenestram Cellulæ suæ vidit umbram candidam motu decoro agilem, aspectuque non injucundam, quæ virginem, ut se domum versus sequeretur, invitabat. Agnovit illa sub umbra latentem Angelum suæ custodiæ destinatum, cumque illo se dedit in viam, ut ad horti januam pervenere, hæc ad umbræ tactum sponte patuit. Sed & aliorum Tutelares Angelos sibi ad nutum habuit obsequentes. Exemplo sit vir quidam è religiosa familia, qui peregrè profecturus Rosæ preces flagitavit pro itineris periculis divertendis; At cum diu iter tutissimum habuisset, in Truxilli convallibus grævia quæq;

per-

perpessus est, ac deinde Limam regressus cum Rosa conqueri cœpit, quòd se destituisset: Virgo id accidisse dixit, quia non ille tunc fuerat Peregrinus, qui esse solebat, & hominem admonuit de arcanis ei solummodò notis quæ non nisi Angelo internuncio Rosæ potuerant innotuisse. At quantum illam Sanctissimi Angeli amabant, tantumdem oderant furiaë tartaræ, quæ aliquando palam cum generosa puella certârunt. Ingentis molossi forma semel in horri cella per tenebras aggressus est Rosam malignus Tenebrio; pertentavit irrito morsu virgineum corpusculum, quamque discerpere non poterat, diù raptavit per solum, quousque Rosa his vocibus: Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, hostem egit in tugam. Fuit, cum ex insidiis adrepens Cacodæmon improvisum ei colaphum ineussit. Cum saxum in eam libravit eo connisu, ut euntem ad humum affixerit: Cum in secreta ædium parte orans Rosa, vidit in pragrandi Sporta teterrimam beluam licentiùs tumultuari, ac dedignata qualicumque solatio lucis uti candelam extinxit, & hostem in arenam provocavit. At ille Gigantea mole profiliens per humeros corripuit Virginem, strinxit, contorsit, quasi laceraturus obluquantem: & omnia quidem puellæ ossa commolita videbantur, nervique distracti, at infractus animus risit furentem Cyclopi infaniam. Animadvertum est, frequentes hos Virgini fuisse

se

se, agones, nec unquam formidinis ab illa sensum expressisse, quando feroci vultu animorum prædo irruebat. Sed aliquando cum in horto specie formosissima ac penè mutatus in Angelum lucis illi astitisset, & præcum ageret, à nobili fuga victoriam quæsiuit illicò Rosa, & in propinquo porticu ferrea catena correpta nudos sibi humeros flagris acerbissimis cruentavit, interque sanguinis, & lachrimarum rivos de Sponso conqueri cœpit quòd se tunc destituisset. At ille manifesta luce conspicuus Rosæ vultum exhilaravit, ac dixit. Ni tecum ego fuissèm, tunc victoriam reporrasses? Germana planè sunt hæc iis, quæ Sanctæ Catharinæ Senensi in certamine simili contigerunt, cui Virgini collata munera Sponsus in Rosam quoque congeffit: velut etiam mirabile donum internoscendi sinceræ visiones ab illusionibus Sathanae, quò floruit à pueritia, at tunc temporis eruditè recensuit regulas distinguendorum spirituum ab effectibus, quos in anima pariunt: Has olim Christus Catharinam docuit, hæc Rosam, quæ summè adeò Magistram expressit, ut si ad Indos accessisset fama erroris Pythagoræi de transmigratione spirituum, quamplurimi credidissent, Catharinæ animum in Rosæ corpus ingressum.

* *

*

CAPUT